

૭૮૬

માસકે સૂરત

ગઝલે ખુલખુલ

શુક્રસેલર માર્ગીલાલ ભાટિયો કર વ્યાસ

કીમત બે આના

Copy Right by C. M. Shah.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૨૮૩૬ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ કો. ૨૩૩ે ૨૩૨૭

વિષય ૬૩૬૮.૪

માસૂકે સૂરત

ગઝલે ખુલખુલ

૭૮૬

અપવાકે હજાર કીયા

ખુકસેલર મણીલાલ ભાઈશંકર વ્યાસ

૬૦ બેઝમપુરા આમલી મેરી—સુરત

પહેલીબાર

નવેમ્બર ૧૯૨૪

૪૧૧ કીતાબ કે અબકુક મહકુબ હય—

COPY RIGHT BY O. M. SHAH.

કૌમત સીફ દો આને.

શાખીનોકે લીધે, તાકીદે મંજવાઈએ, તૈયાર હય,

ચતુરસીંહ ઠગારો—ઠગારીયામા મશકુર મમલા ઠગના
અની અદલુત પાકમ વીર અને હાત્થરસથી ભરપુર અગ્નયખી
ભર્યા ભેંભરમથી છલાછલ ભા ૧-૨-૩-૪ દરેક ભાગની
કીમત, છ આના.

ખાદશાહ અને ખીરખસ—અક્કલ હોલીયતીના પાઠ
ગીખવનાગી વાન, ખીરમલની ચાતુરી જ્ઞાન સાથે ગમ્મતથી ભરપુર
મોટી ખુક, કીમત ખાર આના.

માન મુસાફરી—પગગણુ રાજ માનસોગની ઉત્તરનીતીનો
આદ્યજનક હેવાલ ચમત્કારિ સાન પ્રસોડી વાર્તા, અનયખીથી
ભરપૂર તીવ્રમાનીક બેટ્ટેલી છલાછલ કીમત, ખાર આના.

જીવરીતની વાર્તા—મેલકા સ્ત્રીની પાપનીના જોડી હોય
અને પાપ પર ટાક પીઝોડો ફગી મનો ખનની શખણીઓની
ચતુરગત જેની હોય તે એવાજ જરૂર વાચો કીમત, આડ આના.

હુનુમાનની મુર્તિ અથવા ચક્રદાર ખુન—અતીશય
અગ્નય'ની પમાડે એડી કૃપાપોલીગના પ્રસાદમથી ભરપુર ડીટેક્ટીવ
વાર્તા કીમત, એક રૂપીયા.

આ નથા એ શિવાય ખીજ ધખી જાનની વાર્તા, નોવેલ, નાટક,
ગઝલ, કવનાની, ગાયન, કીન્મા જ્ઞાની, તીગેરે ખુકો મળવાનું કેકાણું—

શા ચુનીલાલ મગનલાલ બુકસેલર, રાણીપાન-હુરત.

તા ક-(૧) પ્હાગામોના ઓર્ડરપર પુનુ જ્ઞાન આપવામા
આવે છ (૨) દરેક બુકોની કીમત ઉપરાંત ટપાલ ખા. મલન
સમજનુ (૩) જવામ માટે હમેશા રીપ્લાઈ કયાઈ હખવે.

ગરબાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
૧૯૪૨. ૧. ૨૨, ૨૩, ૨૪, ૨૫, ૨૬, ૨૭, ૨૮, ૨૯, ૩૦, ૩૧

માસૂકે સૂરત ❀

—ઉર્ફ—

❀ ગઝલે બુલબુલ

ગઝલે. હુકીમ.

—ગઝલ-કબાલી—

મંગદુમ અલી એહમદ, તેરી કલીયત્તી નગરીયા આખોમે બસીહે;
દુખીયા હુ બહોત લીજો, પીઆ મોરી, ખખરીયા, અમ જન અલીહે.
નયના તોરે મનવારે હે, ઓર દિલમે, ઉમમ હે, કયા સાખીગી રગહે,
કયુન મય છતરાઉ સખીગી મોગી, ચુદરીયા સાખીરને રગી હે.
દુવારે જો તેરે આઉ, દીયે ધીકે જલાઉ, ખીપતકો સુનાઉ,
ખુશહો કે ચઝાઉ, તેરે રોજેપે ચહરચા, ચેહ મનમે ખસી હે
શાખીર પીયા મુજકો તો તેરી આસ લગી હે, ગો કુખ અલી હે;
મજધારસે અખ પાર લગાદે મોરી નૈયા, તુમ હુકકે વલી હે
દસ ખીસ સખીમેયે ખુરી, એક સખી હુ, જો દુવારે ખડી હુ,
ઇન સખકે હાનોસે મોરી બરદે, ગમરીયા કયુ દેર લગી હે.
જાતે હે હુકીમ આજ, સુનો જાનીએ કલીયર, મંગદુમ કે દગ્ગર,
અલ દેખ સખી અખ તુ કલીયરકી નગરીયા, કયા હુમ મચી હે.

નર્મ-ગઝલ.

—કબાલી—

અખ જાનેદો બસ જાનેદો વોહ એવકા જાતા રહા;
દર્દ સીતેસે કબેજ ચીરકર જાતા રહા.

જસકો છાતીસે લગા રખ્યા થા મયને શૌક સે,
 વેહ મેરે નાજો કા પાશા દીલરખ્યા જતા રહા
 તન દીગા ઓર મન દીયા, ઓગ ધનબી સારા દે દીયા,
 શીરતો બાકી ક્યા ગદા વેહ દીતકો તરમાના રહા
 વીરે નીગાહ સે હેઠકર મીના જીગર જખમી કીયા,
 અયસા સીતમ હમપે કીયા દર દર વેહ ભટકના ગદા
 હસ બેવફા માશુક ને ક્યમા જશા રખા મુઝે,
 જમ નજર પડને લગી વેહ ખુદમે શરમાતા રહા-
 તન મન તો સારા જલ ગયા, અબ ક્યા રહા ઈસ જનમે,
 ધુની જમાકર ઇશક કી કફની કા રગવાતા રહા
 ખુદ ખુદ બેગર હે જો કૌચ સે ઝુટા રહે,
 ઈમ માગમે બેગર હય ઢુટા તો શીર જતા રહા
 હર્ દીવબી હે મુઝે મકમુદ ઓર જખમે જીગર,
 સાગી બાતે તો રહી, વો દીલરખ્યા જતા રહા-

નાટકે, ચલતા પુર્ન. —રાગ કવ્વાલી—

યુ જુદમ ન કર જલિમ, લુકો કરમકે બદલે,
 એક દીન તુઝે મિલેજે, જુદમે સિતમકે બદલે
 ઇશ જુદમે ના રવાકી, આખર સગ મિલેગી,
 દોજખકા ગાર હોગા, બાગે ઇશમકે બદલે.
 મ્રમ અયસે આરજપર, ફુલા ફુવા હય નાહક,
 મીટીટી કશ્મ હોગી, જાહો હશમકે બદલે.
 દૌલત ન સાથ દેગી, અજમત ન પાસ હોગી,
 કીરે કર્નમે હોગે, જાહો હશમકે બદલે.

ગઝલે કુમરી —અલસીયા—

ફસ ગઈ મેં તો કાલુ બલામે—

લામ અલીમ ઓર મીમકા પરદા, ઇશકો હટાકર સામને આબ;
દીલમે અદાએ ઉતર ગઈરે-ફસ ગઈ મેં તો કાલુ બલામે.
ધન્ના ખલકના દીલસે જુલાયા, ન હતો કરમ સબકો ખતાબ;
લીજમે મર ગઈ મર ગઈરે-ફસ ગઈ મેં તો કાલુ બલામે.

તળે-ઉસ્તાદી દાદરા, —:૦:—

માવગીયા મન બાપોરી, બાકો ચાર—

કાઅબમે ઇસા મદીનેમેં મુસા, તુગપર રૂપ દીખાપોરી-બાકો.
કાલુમે હસરત કાલુમે ઇશરત, આપહીમે આપ સમાપોરી-બાકો.
તનમે મનમે ઇની નયન નમે, હીરદે બીચ સમાપોરી-બાકો.
પીયા જાત હે દીલ તડપત હે, દરમનમે કોન દીખાપોરી-બાકો.
લાખ કહી વાને એક ન માની, સમજ સમજ પચતાપોરી-બાકો.

નાટકે-વિર, કેશરી. —રાગ. કંવાલી—

જાબદીલ ન હો કાલુમે, તો કયા મેરી ખતા હય, ચહુ શાને ખુદા હય,
મય હોય જો મહોબ્બતમેં કીસીને કહા હય, આફત હય બસા હય
આઝારે મહોબ્બતમે, તો અલ્લાહી બચાએ, ચેહ ગમ ન દીખાએ,
ચેહ દર્દ વહિ હય, જીસકી નહી કોઈ દવા હય, બેકાર દુઆ હય.
શાયદા કો લગે કોનસે અફઝ, તો દેખો, કુછ ગાર તો કરો,
મરતા હય તો મરનેકે શીવા, કોન જીયા હય, આખરકો ફના હય.

ગઝલે, અનવર. — ૦ —

જલવા	મુઝે	દીખા	હો	અજમેરકે	બસૈયાં,
રૂખમે	નીકામ	ઉઠાદો		અજમેરકે	બસૈયા.

આખિમે અશકે હસરત દાગે શીરાક દીલમે,
 કુખકી મેરી દવા દો અજમેરકે બસૈયા
 સુરત નહો દીખાને હે દખત્યાર તુમકો,
 આવાઝ હી સુનાદો અજમેરકે બસૈયા
 હોઝમે મહો દીલમે યા મા વ મનકે ઝગડે,
 વહસ્તકી મય પીલાદો અજમેરકે બસૈયા,
 હમ્મીન્વાર હોકર અનવર ખડા હે દરપર,
 ખીગડી હુધ બનાદો અજમેરકે બસૈયા

ગઝલે-શાહ—“કુછ નહિ ઝોર સખ કુછ સહિ.”

કહેને હય લોડ યારો, એહયે જર નહિ તો કુછ નહિ,
 હુવા જખ જગ પેદા તો યાગે, ધર નહિ તો કુછ નહિ
 હુવા જખ ધરનો અય યાગે, દીલખર નહિ તો કુછ નહિ
 દીલખર આઝ જખ તો યાગે, મોહખ્યત નહિ તો કુછ નહિ
 મોહખ્યત મીલી તો અય યારો, ખુદાસે ના મીલી તો કુછ નહિ,
 ખુદાસે મોહખ્યત મીલી તો યારો, “શાહ” કહેને સખ કુછ સહિ

નાટકે, લયેલી મજનું. -ગઝલે. આરામ-

મજનુ હયે લયેલી ચ્હે તુજપર દીવાના,
 બગઝેર તેરે વસલકે નહુ શીયાના-મજનુ
 ન મરનેકા હઝો ડર મુઝે કુછ જરાબી,
 સમ એ રૂપે તેરે ચ્હે હુ પરવાના-મજનુ
 મેરી છદગી અમ તો હય ધરક હીસે,

હએ એક દીન વહેલી આગમે જલજના-મજનુ
 મેરી જન દુગા મએ કદમોપે તેરે,
 અગર લયેલી સમજે મુજમે ખીગાના-મજનુ
 રોજે હશરકો મય પમ્દુગા દામન
 જવાળ મ્હે જકાકા મએ, પમ્દુગા ગ્યાન-મજનુ
 મ્હે પએરોપે તેરે રખા હમને સરહએ,
 તોરે હાતો હએ મગના છલાના-મજનુ
 તુ હએ મેરી લયેલી, હુ મે તેરા મજનુ,
 હોગા મજનુસે આગાદ મેગ વિગના-મજનુ
 આરામસે કામ મુજકો નડી હએ,
 તેરી તેજે અખરમ મએ હુ નીશાના-મજનુ

નાટકે, રસીક મણી -રાગ ગઝલ-

બાદીલા બેગે આયોરે, મોગે જોખન ખીતો જનથ-બાદીલા
 અદા તોરી ચાન્ની નુતી પલગ ખીકાય,
 જજ જગુ તખ એકલી મરે કશગી ખાય-બાદીલા
 પ્રીતમ પ્રીત લગાયકે છોડ ગયે પરદેશ,
 જક વાકે ચાન્મે લક જોગલકા બેગ -બાદીલા

સુરતબદે-હોસેન-તર્જ-ગઝલ-કવ્વાલી

સોતાહએ ગલે ગલાકર વ્હો, જળયાગ પલગ પર- ક્યા નાજને અદામે,
 આતી હએ લપટ કુયોડી મહેમર પલગપર-ઉસ બદે ક્યામે
 હએ સોરખ જો પોશાક તો ડસ ગોરે બદન-પ-રન-તી હએ રનવટ,
 રખતા હએ અજળ તમેહકા, ગુલગર પલગપર-અચલકી જોલામે
 સૂકીતેરે મદકે, તુ જગ જામકો જર જો શોકે ખુદાહો,
 જો સાથ રહુ ચારકે સરહાર પલગપર-સર મરત નીશામે

હએ આરણ્ય દીલકી વ્હો આગોશમે—આને પવાહીશ મેરી.
 સોળવે તો હો ગઈ બલહાર પલંગપર—મીનત ચ્હો ખુદાસે.
 રગની તેરે સેરકી સુનકે હુસેન—અખ મુશતાક હુવા દીલ,
 તુ ખુશ રહે ઓર પાસ હો, દીલદાર પલંગપર—હરોજ રળસે.
ગઝલ, શાને મોહમદ —કબાલી—

પસદ આઇ ન કોઈ, શન્સ પર સુરત મોહમદકી,
 હમારે દીલમે છુપકર, રેહ ગઇ હમરત મોહમદકી.
 ન હમ હોઝખમે જાએગે' ન હમ જન્નતમે જાએગે,
 ખડે દેખા કરેગે હશ્રમે મુગલ મોહમદકી
 મુઝીકો અય શીશારે કશ્વ સદમે દે અજાયબ દે,
 જરા દીલકો ખયાના ધમમે હય હમરત મોહમદકી
 મદીનેકી તરફ લોગોકો જમ્મ જાતે હુએ દેખા,
 હ મહારે દીલકો તડપાને લગી ઉલકત મોહમદકી
 લહફમે આય ફરીશનો તુમ કહા જાતે હો ખેડાબી,
 જરા તમકીન હો ખાતે કરો હજરત મોહમદકી.
 ગુલોને રગ તારોને જીયા રોઝે અઝલ માગી,
 પુકારા દીલ મેરા દે યા ખુદા કિલકત મોહમદકી
 શીઠા જલદી કાયમત આએ નિકલે આરણ્ય દીલકી,
 પડેહ સટલેઅક્સા હમ દેખઝ સુરત મોહમદકી.
નાટકે—પાક અસમત—રાગ—ગઝલ બેરવી.

ગયા એખનાશ આલમમે, અજમ ચ્હો દોર આયા હએ,
 ડો અમ ખન્દ જલિમમે, અજમ ચ્હો દોર આયા હએ—ગયા.
 ન યારો મે રતી યારી, ન બાઘોમે વફાદારી,
 મહુબખત હક ગઈ સારી, અજમ ચ્હો દોર આયા હએ—ગયા.

[૬]

બહોતસે મઠ જો જાને, ઉશ્મિ સખ કોઈ માને,
ખરા ખોટા ન પપેજાને, અજાણ પહે દોર આયા હએ-મયા.
ચુગલ કરતે શીરે ચુગલી, ફગલ કરતે શીરે શીગલી,
દગલ કરતે શીરે દગલી અજાણ પહે દોર આયા હએ-મયા.
હુમરમદાન હરમખ, શીરેદર ખર રસવાઈ,
ગજલ કોમોકી બેન્વાઈ, અજાણ પહે દોર આયા હએ-મયા.

નાટકે-શ્રી સિદ્ધ સત્યેન્દ્ર. —રાગ, ગઝલ, કબ્જાલી—

હુઈ હય દીયોજામે, મુઝે ઉદન મહમદકી,
કે તડપતી હે દીન મેગ, મુઝે કુરકન મહમદકી.
મદીનેસે જો આતી હય, તો ધનના પુછ લેના હુ,
સખા જાદી બના ફેસી, તખીયત હે મહમદકી.

હમ જજતમે જાગે, ન હમ દોજખમે જાપેગે,
ખડે દેખા રેગે હમ મે, મુરત મહમદકી
ફરે જન્નતપે રીઝવા જખકે, દગ્યાગ પે રોકેગા,
તો હોગા હુકમ જાને દો, એ હય ઉમ્મત મહમદકી
મીટાયા કુફે ફનીયાસે, બનાયા દીનકા ડંકા,
દીખાયા મુરકા જલવા, વો હય તાકાત મહમદકી.

ગઝલે, તબક્કમુલ —જમાનેકી ફેશન—

બગલમે લેકે જુરવાકો ફિરાના ચેહલી ફેશન હય,
મડમ સાહેબકો થીચેટર લેકે જાના ચેહલી ફેશન હય.
લગાકર હેટ મીસ્ટર બનકે લેકર સાથ કુત્તેકો,
પહોચકર પાર્કમે સીટી બજાના ચેહલી ફેશન હય.
કલામઅલાહકે બદલે એવેજ દીની કિતાબોકે,
પિસરકો પહેલે ઇમેજ પહાના ચેહલી ફેશન હય.

નિહાન કરશે દરતરખાન ચહે અધડે પુરાને હય,
 સરે રખાલ કુચી કારોને ખાના ચેહની ફેશન હય.
 અમર હો ખેલેકા જલસા બહારેકે લીએ ધનનર,
 મહમકે સાથ લારો કે નયાના ચેહની ફેશન હય.
 બાકર મુછકો દાદી ધટાકર કાટકર મુખ્યા,
 બધ સાને ફજલત ગામ ખાના ચેહની ફેશન હય.
 નહીં હોની હય આપદ દુખ તાજસલ કોઇની,
 “તજમુલ” ચએર મયરોકે મુરાના ચેહની ફેશન હય.
મઝલે-હસન—“જમાનેકી ફેશન.”

મહે રમઝમે હોટલમે બના ચે બી ફેશન હય,
 શરે રાહ ચલતે ચલતે પાન ખાના ચેહ બી ફેશન હય.
 રહા બાફીલ નમાઝેસે ન રોઝા એક બી રખા;
 ખુદાકી યાદો દીલસે શુધના ચે બી ફેશન હય.
 લગાકર નેકરાઇ ઝોર કાલર પહેનકર મુખ્યા,
 બાકર મુછ દાદીકા કઠાના ચે બી ફેશન હય.
 લીયે હાથોમે તસબીહ આર મુસલ્લા દર બગલ દેખા;
 બરાએ નામ હી મસલુદમે બના ચે બી ફેશન હય.
 ઉમ્મના કેફતા બીરયાની ચલકર ખુબ હોટલમે,
 રહા હું રોઝા ચારોમે ઉમ્મના ચે બી ફેશન હય.
 અમાના બાજ કલ ફેશનકા હય ફેશન પર મરતે હય,
 બુકુરમે કી નસીહતકો શુલાના ચે બી ફેશન હય.
 કીસીકી હાથ આએ મુફતમે દોલત તો બહેતર હય,
 પસચે માલપર કમળ અમાના ચેબી ફેશન હય.
 કીસીકી કયા કુસર હસમે અમાને કી દોરબી હય.

दीपाओं देपीये जो कुछ जमाना ये भी इशान हय-
 महे रमजमे नाइकेमे सीनिमा मे लते हय,
 वहां पर तुर आंजोका आवाजा ये भी इशान हय-
 छिन्नकर शीर थुरगा छंद आछ हय जमाने मय
 नसओ सधेर बैपाही पर लना ये भी इशान हय,
 "हसन" हेमो तो धनरतसे अनन्य मे जमाना हय,
 होसी पर करे ओहसांडो, जनाना ये भी इशान हय-
 मजुले, नसीहत. —:०:—

जस तु सोय मय आहील के हमका क्या हीकना हे,
 नीकल नय लन गर्जनसे तो सय अपना भीगना हे
 सुनो मय लने मय तुमका यहासे कुय करना हे,
 रहे तुम बाही छंदमे नमतलक यहा आगवाना हे,
 मरे आहील तु कयुं सुला हे छस दुनियाडी लासममे
 सहर मुलके अहम आभीर, तुमे हर पेस लना हे-
 पडे सेतेहो मइलतमे नरा छंदर आंज तो ओलो,
 कुय हे शाम छंदो मुस्तहीर धरके नम्र हे
 सुख मुझे नय तुमसे तु क्या लाया हे, मइलतमे
 होया मे छिन्न ओह होलत तो, क्या तो हा जमाना हे
 सय रेह पावही छंदमे अगर, अपनी शहा महे,
 न लने सय कुछ छंदीक, यही सय जोड लना हे
 मजुले, मइलत.

—:०:—

दीपा दीपीये ता जमाना लना नयनी मइले
 कय सय हे मजेरे लना नयनी मइले
 सय दीपादे सीमाही दीसमे हे मइले

કચસી કર ન જરો જના જવાની પનમે.
 નેના ને કર કટોરે પાનીકી ઝીલ હેર,
 આંધુસે આં પુલાના, જના જવાની પનમે.
 મીઠીકા કર બીઠાના ઇટોકા કર શીરાના,
 તન ખાકમે મીઠાના જના જવાની પનમે.
 મેહુખુખ જન જના, મે હોમયા દીવાના,
 મહેરોકી ખાખ જાના, જના જવાની પનમે.

ગઝલે, નીરાલી. —કંવાલી—

કીસ દુશમે જાકા મોહખત નામ રખ્યા હય,
 દીલુકા સોખ્તા કરેક હિલ્કત નામ રખ્યા હય.
 કયા મેહ કયા કમ હય શીરકે મારકી મદીયાં,
 ખુદા જને કે કીસ દીનકા કયામત નામ રખ્યા હય.
 નસીહતસે ભાક જતી હય યે આતશ મોહખતકી.
 અજબદી દીલ જલાનેકા નમીહત નામ રખ્યા હય.
 કોઈ આશકસે પુછે, લગતે બેતાબીએ હીજત,
 મોહખતકે જુએકા ફરકે ફુરકત નામ રખ્યા હય.
 મુસીબતમે ન કામ આયા કોઈ સમ, જનગપે દુશ્મન,
 કોઈ જતલા તો દે કીસ્કા, રીફાકત નામ રખ્યા હય.

ગઝલે નૈયર —કંવાલી—અલ્લાખન્દિબન—

છુપ છુપા કે સેલીયા દીલ, અપશા દીલખર કોન હે.
 કુછ નઝર પડતી નહી, પરદે કે અદર કોન હે.
 સગે અસવ રખતીયા જોર ખૂદ મદીના જાખમે,
 યે ખખર હોતી નહી કાજમે કે અદર કોન હે,
 રોકતી હે રાત્રે પીતલાસે શરીઆત કયા કહે.

આ રસુલી દલાલ તુ અટલાહો અકબર કોન હે.
 આ નળી તુએ ખને લાખો નળી સાહેબ વલી,
 અવસા હાથોકા સખી દીલકા દીલાવર કોન હય
 સખસે અવલ સખસે આખીર સખસે અફઝલ હય તુ,
 અખીયામેં ના નળી તેરે બરાબર કોન હે.
 ખીરકી દીલ પર નખર હે સખ હસે માલુમ હે,
 બનતા હે કોન મે ગુમનામ નૈયર કોન હે.
 ખવાઓ-મોહબબત-રાગ, સારંગ-ગઝલે, રૈનક,
 મે જર હમે કોન, ઔર કહો જરદાર કોન હમે!
 ગુલ કીસ જમસે આયા હમે, ગુલઝાર કોન હમે!-મેજર
 જરવાબોસે ગરીબ, ગરીબોસે આહલેજર,
 જર ન રીસાયતો હોવે, તો સરકાર કોન હમે!-મેજર
 આરકા અમર ન હોવે, તો માઅશુક હોવે કોન!
 જર બાવકા ન હો, તો જફકર કોન હમે!-મેજર
 અ-મેર મરન હો, તો ઉબલોસે કામ કયા,
 રૈનક નહો, તો તાલીમે દીલર કોન હમે!-મેજર
 ગઝલે, મોતીબાન. —રામ. ગઝલ—

મજનુ તેરી આખોમે-યા-દીલમે રહી લાયલા,
 કયા ખુબ મોહબબતકી મજનુ, મેં રહી લાયલા.
 નાહક હો રહા હમે અમે, મેએને દીલે મજનુ,
 એક દીનખી ન મે પરદા, મેહ મીલમે રહી લાયલા.
 મુઝ મેમ આ રીકન હો કર, પરદાના મનાયા,
 મે કીસે કુ અવલી, મેહ મીલમે રહી લાયલા.
 લાયલા કે લક્ષવને, રખી ન હુ-મી,

લયલાહી ગવા મજનું, જમ દીધમે રહી લયલા
 વાંદી હો જહા ઉંચકા ક્યું કર બને મજનું,
 યોગુદ હરએક દીધકે, મહેબીએમે રહી લયલા.
 ગઝલે, આમોશ. —:૦:—

તુ નકર અપને લીએ તદ્દીર અપને હાથસે,
 કામ કરતી હએ સૌરી તકદીર અપને હાથસે.
 મજકો કર રામ રામ ઓર રોષ માહીકો સલામ,
 હકને ખીચી હે હરએક તસવીર અપને હાથસે.
 કલ્મ અપના સાફ કરવે, સોના રૂપા હએ ચેહી,
 ફેકદે પારસકે તઈ, અકસીર અપને હાથસે,
 કલ્મપર મજનુકો બાવે, લએલી ગર હામન કુશાં
 લાશ નીકલેગી કશનકો યીર અપને હાથસે.
 હામને આનુદાહ અપે “આમોશ” હો ક્યા અજબ,
 પાક કરદે હઝરતે તદ્દીર અપને હાથસે.

આશમેદીલ.

—ગઝલે અકબર—

અહમસે કીસ લીએ આપા અરે નાહાન પરદેશી,
 બરોશા ક્યા હે દુન્યાકા, અરે નાહાન ખરદેશી,
 ચે ક્યુ ડાલે હે ડેરે દીસલીએ —ચે-હાવની હાપે,
 મુસાદીર હે તુ હો દીનકા, અરે નાહાન પરદેશી,
 કહાંસે આપા જ્વતા હે કંહી, એક ખાત સુનતા જા,
 ચહા ફીરબી કબી આના, અરે નાહાન પરદેશી,
 ફીરે સામાન ક્યા ક્યા અંદ ફોજ-હુદાની પર,
 ચે સજ રેહ જાપેમા કમાડ, અરે નાહાન પરદેશી.
 ન સો યું ખવાએ મફલતમે, તમાશો ફેજ દુન્યાકા.

કે જે દો દીનક હે મેલા, યરે નાદન પરદેશી,
 કમલકંઠકે લીરે આપા હે, બચ બેલકાને વાલોસે,
 ન આ પરદેશ મેં ધાકા, અરે નાદન પરદેશી.
 કહાં દારા કયા જમશીક, શીકંદર કહાં અકબર,
 હે સખકો ખાકસેં મીલના અરે નાદન પરદેશી
ગઝલે-જલશા-સરોહ. —રાગ, રેખતો—

આદમકે કરોઁ બે. દમ ગયા સો શીર ના શીસ,
 ખરી ધન અરે બે નમ ગયા સો શીર નાશીસ,
 હારાઈ કરે ચહેરે પર દોનો જુલકો શિકા,
 જુલ રખાર કમો સમ ગયા સો શીર ના શીસ.
 અજમ હે જંજીર મુઝત રપે મુજકે હેરત હે,
 આલસે બે કાઠ કરદમ ગયા, સો શીર ના શીસ.
 બિલસ હે કે સનમ શુન્હોકે ચલા અપસે,
 ખહાર રોનેકે સખનમ ગયા સો શીર ના શીસ.
 મરરી મત કર : મુજ હેરનાપે અચે માહેલકે,
 અજલકી સામને ફરતમ ગયા, સો શીર ના શીસ.

ગઝલે-હલીક-તબે-કબાલી.

એ કુરકે પેચમે ઉલજાયા, સુલખ દીયા કમલી વાલેને,
 કયાં પુરે અઝકો આતેહી, ચપકા દીયા કમલી વાલેને,
 એ જાનને ખસર, વેલ કુરોં ચલક, બે હોલ દુએ દેખી બે અલક.
 કુરકેકે કમો લેલમસે જસ સરકા, દીયા કમલી વાલેને.
 સિલકામકે કો બગને લગા, બે કુરકે ચા સમ કાદુર દુખા,
 અજમ પનકા સુલખા અજમસસ દરમા દીયા કમલી વાલેને.
 સુલખને - કમલીને કુર - કુર - ખાલીકે કી જામ અજમ કુર,
 જસ કુરકે સુખા અલકે અલકા દીખકા, દીયા કમલી વાલેને.

નાકીદે મંગવાઈયે ! તૈયાર હય !!

આજ તક કુખી ન જુપો હુઈ અયની
કિમદા તોર એન્ધે ગઝલ કવવાલી
હી મહી બુક એક ખાન
જરૂર ખરીદીયે

ઝવહર-મહેડીલ

યાની
પરસ્તાને જોહર

જન્મમે નામી ગાયગેંકે
કલામોદા એ મુવ ખજાના
। માયેનં । કિમદા ગઝલ કવવાલીકા
ખડા મજમુઆ એકીકા રીયા ગયા હય
એ હસા પાનાની એતમુન રગઅરગી પુકાવાળી છલ
કીમત ફકત દશ આના

મળવાનું ટેકાણું

શા. ચુનીલાલ મગનલાલ બુકસેલર ગણીતખાવ-મુરત

શ્રી અનાવિલ ખુશી પ્રેસમા ગોવિંદજી કાશ્યાણ નાથકે કાન્ધે

મુરતપુરી આગળ સાલવાળી ધોળ અનાવિલ લોખંતી પાસે-મુરત.

